

Samuel Beckett

Szótlan színjáték I-II.

Két pantomim-jelenet
Címfordítás: Terebess Gábor

David Levine karikatúrája

SAMUEL BECKETT

JELENET SZÖVEG NÉLKÜL I. (A ÉS B ÚR)

Fordította: Galamb György / Zenéjét szerezte: Láng István

Tervezte: Koós Iván / Rendezte: Balogh Géza

SAMUEL BECKETT

JELENET SZÖVEG NÉLKÜL II. (SZOMJÚSÁG)

Fordította: Galamb György

Zenéjét szerezte: Stamford—Conway

Tervezte: Koós Iván

Játékmester: Pataky Imre

Rendezte: Szőnyi Kató

Játsszák: Erdős István, Gyurkó Henrik,
Pataky Imre, Szakály Márta

Beckett, korunk drámaírója, a két jelenetben mintegy összegezi a 20. század második felének túlcivilizált társadalmában élő emberek konfliktusait. Beckett jelképes, a bábszínpadon megvalósításban néha nagyon mulatságosan ható történetei elgondolkasztják a nézőt. Megérti Beckett üzenetét: nincs reménytelen küzdelem. Napjaink erkölcsi parancsa: mindig újrakezdeni.

Állami Bábszínház: Maskarások, Zenés groteszk játékok - bábokkal, maszkokkal; 1986. október. 16.

[A színlap hibás: az alcímeket fölcserélték.]

Jelenet szöveg nélkül I.

(Szomjúság)

Franciából fordította: Galamb György (kézirat, 1966)

Magyarországi ősbemutató az Állami Bábszínház Kísérleti Stúdiójában: 1966. március 7. A *Bábuk és emberek I. c.* műsor keretében.

Felújítás u.o.: 1972. január 14. A *Bábuk és emberek II. c.* műsor keretében és 1986. október 16. A *Maskarások c.* műsor keretében.

Jelenet szöveg nélkül II.

(A és B úr)

Franciából fordította: Galamb György (kézirat, 1966?)

Magyarországi ősbemutató az Állami Bábszínház Kísérleti Stúdiójában: 1979. április 23. A *Bábuk és bohócok c.* műsor keretében.

Felújítás u.o.: 1986. október 16. A *Maskarások c.* műsor keretében.

Némajáték I.

Pantomim egy szereplőre.

Franciából fordította: Bart István (1970)

Pusztaság. Vakító világosság.

A férfit jobbról bependerítik a színpadra, háttal. Elesik, nyomban felkel, leporolja magát, félrefordul, gondolkodik.

Fütyty jobbról.

Gondolkodik, kimegy jobbra.

Nyomban visszapenderítik a színpadra, elesik, nyomban felkel, leporolja magát, félrefordul, gondolkodik.

Fütyty balról.

Gondolkodik, kimegy balra.

Nyomban visszapenderítik a színpadra, elesik, nyomban felkel, leporolja magát, félrefordul, gondolkodik.

Fütyty balról.

Gondolkodik, elindul balra, habozik, meggondolja magát, megtorpan, félrefordul, gondolkodik.

Egy kis fa ereszkedik le a zsinórpadlásról, földet ér.

Egyetlen ága van, körülbelül három méterre a földtől, csúcsán pedig nyalábnyi satnya pálmalevél, ami árnyékot vet törzse köré.

A férfi tovább gondolkodik. Fütyty felülről.

Megfordul, meglátja a fát, gondolkodik, odamegy, leül az árnyékában, kezét nézi.

Egy szabóolló ereszkedik le a zsinórpadlásról, a fa előtt, egy méter magasságban megállapodik.

A férfi tovább nézi a kezét. Fütyty felülről.

Felnéz, meglátja az ollót, elveszi, és a körmét kezdi vágni.

A pálmalevelek összezárulnak, mint egy napernyő, az árnyék eltűnik.

A férfi elejti az ollót, gondolkodik. Egy apró vizeskancsó, rajta óriási címke VÍZ felirattal, ereszkedik le a zsinórpadlásról, körülbelül három méter magasságban megállapodik.

A férfi tovább gondolkodik. Fütyty felülről.

Felnéz, meglátja a kancsót, gondolkodik, felkel, odamegy, és alája áll, hiába próbálja elérni, feladja, félrefordul, gondolkodik.

Hatalmas kocka ereszkedik le a zsinórpadlásról, földet ér.

A férfi tovább gondolkodik. Fütyty felülről.

Megfordul, meglátja a kockát, ránéz a kancsóra, gondolkodik, odamegy a kockához, felemeli, odaviszi a kancsó alá, és leteszi a földre, kipróbálja, mennyire szilárdan áll, felmászik rá, hiába próbálja elérni a kancsót, feladja, lemászik, a kockát visszaviszi a helyére, félrefordul, gondolkodik.

Egy második, kisebb kocka ereszkedik le a zsinórpadlásról, földet ér.

A férfi tovább gondolkodik. Fütyty felülről.

Megfordul, meglátja a második kockát, ránéz, a kancsóra néz, odamegy a második kockához, felemeli, odaviszi a kancsó alá, és leteszi a földre, kipróbálja, mennyire szilárdan áll, felmászik rá, hiába próbálja elérni a kancsót, feladja, lemászik, felemeli a második kockát, hogy visszavigye a helyére, habozik, meggondolja magát, újra leteszi, odamegy a nagy kockákhoz, felemeli, odaviszi a kis kockához, ráteszi, kipróbálja, mennyire szilárdan állnak, felmászik rájuk, a kockák összedőlnek, a férfi leesik, nyomban fölkel, leporolja magát, gondolkodik.

Fölemeli a kis kockát, ráteszi a nagyra, kipróbálja, mennyire szilárdan állnak, felmászik rájuk, és éppen elérné a kancsót, mikor azt egy kicsivel feljebb húzzák, és kartávolságon túl állapodik meg.

A férfi lemászik, gondolkodik, egyenként visszaviszi a kockákat a helyükre, félrefordul, gondolkodik.

Egy harmadik, még kisebb kocka ereszkedik le a zsinórpadlásról, földet ér.

A férfi tovább gondolkodik. Fütyty felülről.

Megfordul, meglátja a harmadik kockát, ránéz, gondolkodik, félrefordul, gondolkodik.

A harmadik kockát felhúzzák, és eltűnik a zsinórpadláson.

A kancsó mellett kötél ereszkedik le a zsinórpadlásról, rajta csomók, hogy megkönnyítsék a mászást.

A férfi tovább gondolkodik. Fütty felülről.

Megfordul, meglátja a kötelet, gondolkodik, odamegy hozzá, felmászik rá, és éppen elérné a kancsót, amikor a kötelet fentről utánaeresztik, és ő visszakerül a földre.

Gondolkodik, körülnéz, az ollót keresi, meglátja, odamegy és felveszi, visszamegy a kötélhez, és az ollóval vagdosni kezdi. A kötelet felhúzzák, vele a férfi is felemelkedik a földről, nem engedi el a kötelet, sikerül elvágnia, visszaesik a földre, elejti az ollót, elesik, nyomban felkel, leporolja magát, gondolkodik. A kötelet sebesen felhúzzák, és eltűnik a zsinórpadláson.

A férfi a birtokában maradt kötélrészletből lasszót készít, amivel megpróbálja lerántani a kancsót.

A kancsót sebesen felhúzzák, és eltűnik a zsinórpadláson.

A férfi félrefordul, gondolkodik.

Lasszóval a kezében odamegy a fához, felnéz az ágra, megfordul, és a kockára néz, megint felnéz az ágra, leejti a lasszót, odamegy a kockákhoz, felemeli a kicsit, odaviszi a fához, és leteszi az ág alá, visszamegy a nagyért, felemeli, és odaviszi az ág alá, rá akarja tenni a kicsire, habozik, meggondolja, leteszi, fölemeli a kicsit, és ráteszi a nagyra, kipróbálja, mennyire szilárdan állnak, félrefordul, és lehajol, hogy felvegye a lasszót.

Az ág lekonyul a törzs mellé.

A férfi lasszóval a kezében felegyenesedik, megfordul, és meglátja, mi történt.

Elejti a lasszót, félrefordul, gondolkodik.

Egyenként visszaviszi a kockákat a helyükre, visszamegy a lasszóért, odaviszi a kockákhoz, és gondosan feltekercselve ráhelyezi a kisebbikre.

Félrefordul, gondolkodik. Fütty jobbról.

Gondolkodik, kimegy jobbra.

Nyomban visszapenderítik a színpadra, elesik, nyomban felkel, leporolja magát, félrefordul, gondolkodik.

Fütty balról. Nem mozdul.

Kezét nézi, körülnéz, az ollót keresi, meglátja, odamegy és felveszi, a körmét kezdi vágni, abbahagyja, gondolkodik, ujját végighúzza az olló élén, odamegy a kis kockához, és leteszi rá, félrefordul, kinyitja gallérját, kiszabadítja a nyakát, és megtapogatja.

A kis kockát felhúzzák, és eltűnik a zsinórpadláson a kötéllel és az ollóval.

A férfi visszafordul, hogy felvegye az ollót, meglátja, mi történt.

Félrefordul, gondolkodik.

Odamegy a nagy kockához, és leül rá.

A nagy kockát kihúzzák alóla. Leesik. A nagy kockát felhúzzák, és eltűnik a zsinórpadláson.

A férfi fekve marad az oldalán, arccal a nézőtér felé, maga elé mered.

A kancsó leereszkedik a zsinórpadlásról, és alig egyméternyire a férfi testétől megállapodik.

A férfi nem mozdul. Fütty felülről.

A férfi nem mozdul.

A kancsó lejjebb ereszkedik, a férfi arca körül himbálózik, incselkedik.

A férfi nem mozdul.

A kancsót felhúzzák, és eltűnik a zsinórpadról.

Az ág ismét kiegyenesedik, a pálmalevelek kinyílnak, visszatér az árnyék.

Füty felülről.

A férfi nem mozdul.

A fát felhúzzák, és eltűnik a zsinórpadról. A férfi a kezét nézi.

FÜGGÖNY

Némajáték II.

Pantomim két szereplőre és egy tüskére.

Franciából fordította: Bart István (1970)

JEGYZET

Ezt a pantomimot éles fénnel teljes hosszában megvilágított, hosszú, keskeny dobogón kell eljátszani a színpad háttérében. A színpad többi része sötétben van. Frízszerű hatás.

„A” lassú, esetlen (öltözködés és vetkőzés közben mulatságos betétek), szórakozott. „B” fürge, gyors, pedáns. Ezért a két cselekmény – noha „B”-nek több tennivalója van, mint „A”-nak – megközelítőleg azonos ideig tart.

CSELEKMÉNY

Két méterre a jobb oldali színfaltól két zsák hever a földön egymás mellett, A-é és B-é (a nézőtér felől nézve) B zsákjától jobbra, vagyis közelebb a jobb oldali színfalhoz. B zsákjától jobbra, vagyis közelebb a jobb oldali színfalhoz. B zsák mellett a földön kis halomban ruhadarabok (C) gondosan összehajtogatva (kabát, nadrág, rajta bakancs és kalap).

Jobbról, szabályos vízszintes helyzetben, tüske nyomul be. Hegye „A” zsáktól fél méterre megáll. Szünet. Visszahúzódik, megáll, előrelendül, beledöf a zsákba, visszahúzódik, a zsáktól félméternyire megtorpan. Szünet. A zsák nem mozdul. A tüske újra visszahúzódik, kicsit hátrább, mint az előbb, ismét előrelendül, beledöf a zsákba, visszahúzódik, a zsáktól félméternyire megtorpan. Szünet. A zsák megmozdul. Tüske el.

A, ingujjban, előmászik a zsákból, pihen, eltűnődik, imádkozik, eltűnődik, feláll, eltűnődik, inge mellzsebéből orvosságos üvegcset vesz elő, eltűnődik, lenyel egy pirulát,

visszateszi az üvegcset, eltűnődik, odamegy a ruhákhoz, eltűnődik, a kabát zsebéből egy nagy, megkezdett répát vesz elő, leharap belőle egy darabot, egy pillanatig rágcsálja, undorodva kiköpi, visszateszi a répát, eltűnődik, felemeli a két zsákot, görnyedten, botladozva elcipeli a bal oldali színfal felé, félúton leteszi, eltűnődik, leveti ruháit (inge kivételével), ruhadarabjait rendetlen halomba hullajtja, eltűnődik, újra bevesz egy pirulát, eltűnődik, letérdel, imádkozik, visszamászik a zsákba, és mozdulatlanul fekszik. A zsák most balra van B zsákról.

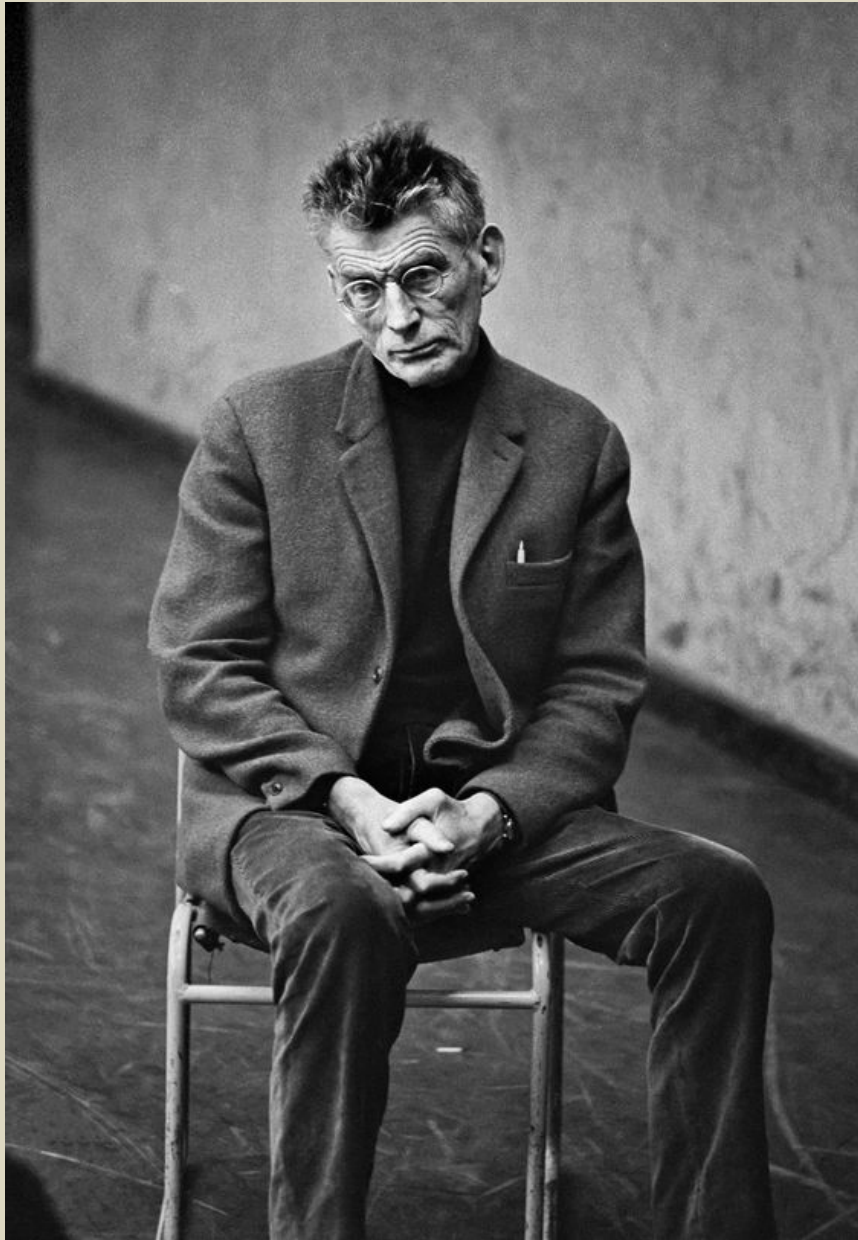
Szünet

Tüske jobbról be, kerekas állványon (egy keréken). Hegye B zsáktól fél méterre megáll. Szünet. Visszahúzódik, megáll, előrelendül, beledőf a zsákba, visszahúzódik, a zsáktól félméternyire megtorpan. Szünet. A zsák megmozdul. Tüske el. B ingujjban előmászik a zsákból, feláll, inge mellzsebéből nagy órát vesz elő, és megnézi, visszateszi az órát, tornagyakorlatokat végez, megnézi az órát, inge zsebéből fogkefét vesz elő, és élénk mozdulatokkal megsikálja fogát, visszateszi a fogkefét, élénk mozdulatokkal megdörzsöli a fejét, inge zsebéből fésűt vesz elő, és megfésülködik, visszateszi a fésűt, megnézi az órát, odamegy a ruhákhoz, felöltözik, megnézi az órát, a kabát zsebéből kefét vesz elő, és élénk mozdulatokkal lekeféli ruháját, élénk mozdulatokkal megkeféli haját, visszateszi a kefét, a kabát zsebéből kis tükröt vesz elő, és megsejlemléli küllemét, visszateszi a tükröt, a kabát zsebéből elővesz egy répát, leharap belőle egy darabot, megrágja, és jó étvággal lenyeli, visszateszi a répát, megnézi az órát, a kabát zsebéből térképet vesz elő, és megnézi, visszateszi a térképet, a kabát zsebéből iránytűt vesz elő, és megnézi, visszateszi az iránytűt, megnézi az órát, felemeli a két zsákot, és görnyedten, botladozva elcipeli, a bal oldali színfaltól kétméternyire leteszi, megnézi az órát, leveti a ruháit (inge kivételével), ruhadarabjait takarosán összehajtogatva egymásra helyezi, megnézi az órát, tornagyakorlatokat végez, megnézi az órát, megdörzsöli fejét, megfésülködik, megsikálja fogát, megnézi és felhúzza az órát, visszamászik a zsákba, és mozdulatlanul fekszik, B zsák most balra van A zsákról, mint eredetileg.

Szünet

Tüske jobbról be, kerekas állványon (két keréken). Hegye A zsáktól félméternyire megáll. Szünet. Visszahúzódik, megáll, előrelendül, beledőf a zsákba, visszahúzódik, a zsákról félméternyire megtorpan. Szünet. A zsák nem mozdul. A tüske újra visszahúzódik, kicsit hátrább, mint az előbb, ismét előrelendül, beledőf a zsákba, visszahúzódik, a zsákról félméternyire megtorpan. Szünet. A zsák megmozdul. Tüske el. A előmászik a zsákból, pihen, eltűnődik, imádkozik.

FÜGGÖNY

Samuel Beckett acte sans parole 1

[Acte sans paroles I a été créé le 1er avril 1957 au Royal Court Theatre, à Londres, et repris le même mois au Studio des Champs Élysées, à Paris, avec Deryk Mendel dans le rôle de l'homme]

PERSONNAGE.

Un homme. Geste familier : il plie et déplie son mouchoir.

SCÈNE.

Désert. Eclairage éblouissant.

ARGUMENT.

Projeté à reculons de la coulisse droite, l'homme trébuche, tombe, se relève aussitôt, s'époussette, réfléchit.

Coup de sifflet coulisse droite.

Il réfléchit, sort à droite.

Rejeté aussitôt en scène, il trébuche, tombe, se relève aussitôt, s'époussette, réfléchit.

Coup de sifflet coulisse gauche.

Il réfléchit, sort à gauche.

Rejeté aussitôt en scène, il trébuche, tombe, se relève aussitôt, s'époussette, réfléchit.

Coup de sifflet coulisse gauche.

Il réfléchit, va vers la coulisse gauche, s'arrête avant de l'atteindre, se jette en arrière, trébuche, tombe, se relève aussitôt, s'époussette, réfléchit.

Un petit arbre descend des cintres, atterrit. Une seule branche à trois mètres du sol et à la cime une maigre touffe de palmes qui projette une ombre légère.

Il réfléchit toujours.

Coup de sifflet en haut.

Il se retourne, voit l'arbre, réfléchit, va vers l'arbre, s'assied à l'ombre, regarde ses mains.

Des ciseaux de tailleur descendent des cintres, s'immobilisent devant l'arbre à un mètre du sol.

Il regarde toujours ses mains.

Coup de sifflet en haut.

Il lève la tête, voit les ciseaux, réfléchit, les prend et commence à se tailler les ongles.

Les palmes se rabattent contre le tronc, l'ombre disparaît.

Il lâche les ciseaux, réfléchit.

Une petite carafe, munie d'une grande étiquette rigide portant l'inscription EAU, descend des cintres, s'immobilise à trois mètres du sol.

Il réfléchit toujours.

Coupe sifflet en haut.

Il lève les yeux, voit la carafe, réfléchit, se lève, va sous la carafe, essaie en vain de l'atteindre, se détourne, réfléchit.

Un grand cube descend des cintres, atterrit.

Il réfléchit toujours.

Coup de sifflet en haut.

Il se retourne, voit le cube, le regarde, regarde la carafe, prend le cube, le place sous la carafe, en éprouve la stabilité, monte dessus, essaie en vain d'atteindre la carafe, descend, rapporte le cube à sa place, se détourne, réfléchit.

Un second cube plus petit descend des cintres, atterrit.

Il réfléchit toujours.

Coup de sifflet en haut.

Il se retourne, voit le second cube, le regarde, le place sous la carafe, en éprouve la stabilité, monte dessus, essaie en vain d'atteindre la carafe, descend, veut rapporter le cube à sa place, se ravise, le dépose, va chercher le grand cube, le place sur le petit, en éprouve la stabilité, monte dessus, le grand cube glisse, il tombe, se relève aussitôt, s'époussette, réfléchit.

Il prend le petit cube, le place sur le grand, en éprouve la stabilité, monte dessus et va atteindre la carafe lorsque celle-ci remonte légèrement et s'immobilise hors d'atteinte.

Il descend, réfléchit, rapporte les cubes à leur place, l'un après l'autre, se détourne, réfléchit.

Un troisième cube encore plus petit descend des cintres, atterrit.

Il réfléchit toujours.

Coup de sifflet en haut.

Il se retourne, voit le troisième cube, le regarde, réfléchit, se détourne, réfléchit.

Le troisième cube remonte et disparaît dans les cintres.

A côté de la carafe, une corde à nœuds descend des cintres, s'immobilise à un mètre du sol.

Il réfléchit toujours.

Coup de sifflet en haut.

Il se retourne, voit la corde, réfléchit, monte à la corde et va atteindre la carafe lorsque la corde se détend et le ramène au sol.

Il se détourne, réfléchit, cherche des yeux les ciseaux, les voit, va les ramasser, retourne vers la corde et entreprend de la couper.

La corde se tend, le soulève, il s'accroche, achève de couper la corde, retombe, lâche les ciseaux, tombe, se relève aussitôt, s'époussette, réfléchit.

La corde remonte vivement et disparaît dans les cintres.

Avec son bout de corde il fait un lasso dont il se sert pour essayer d'attraper la carafe.

La carafe remonte vivement et disparaît dans les cintres.

Il se détourne, réfléchit.

Lasso en main il va vers l'arbre, regarde la branche, se retourne, regarde les cubes, regarde de nouveau la branche, lâche le lasso, va vers les cubes, prend le petit et le porte sous la branche, retourne prendre le grand et le porte sous la branche, veut placer le grand sur le petit, se ravise, place le petit sur le grand, en éprouve la stabilité, regarde la branche, se détourne et se baisse pour reprendre le lasso.

La branche se rabat le long du tronc.

Il se redresse, le lasso à la main, se retourne, constate.

Il se détourne, réfléchit.

Il rapporte les cubes à leur place, l'un après l'autre, enroule soigneusement le lasso et le pose sur le petit cube.

Il se détourne, réfléchit.

Coup de sifflet coulisse droite.

Il réfléchit, sort à droite.

Rejeté aussitôt en scène, il trébuche, tombe, se relève aussitôt, s'époussette, réfléchit.

Coup de sifflet coulisse gauche.

Il ne bouge pas.

Il regarde ses mains, cherche des yeux les ciseaux, les voit, va les ramasser, commence à se tailler les ongles, s'arrête, réfléchit, passe le doigt sur la lame des ciseaux, l'essuie avec son mouchoir, va poser ciseaux et mouchoir sur le petit cube, se détourne, ouvre son col, dégage son cou et le palpe.

Le petit cube remonte et disparaît dans les cintres emportant lasso, ciseaux et mouchoir.

Il se retourne pour reprendre les ciseaux, constate, s'assied sur le grand cube.

Le grand cube s'ébranle, le jetant par terre, remonte et disparaît dans les cintres.

Il reste allongé sur le flanc, face à la salle, le regard fixe.

La carafe descend, s'immobilise à un demi-mètre de son corps.

Il ne bouge pas.

Coup de sifflet en haut.

Il ne bouge pas.

La carafe descend encore, se balance autour de son visage.

Il ne bouge pas.

La carafe remonte et disparaît dans les cintres.

La branche de l'arbre se relève, les palmes se rouvrent, l'ombre revient.

Coup de sifflet en haut.

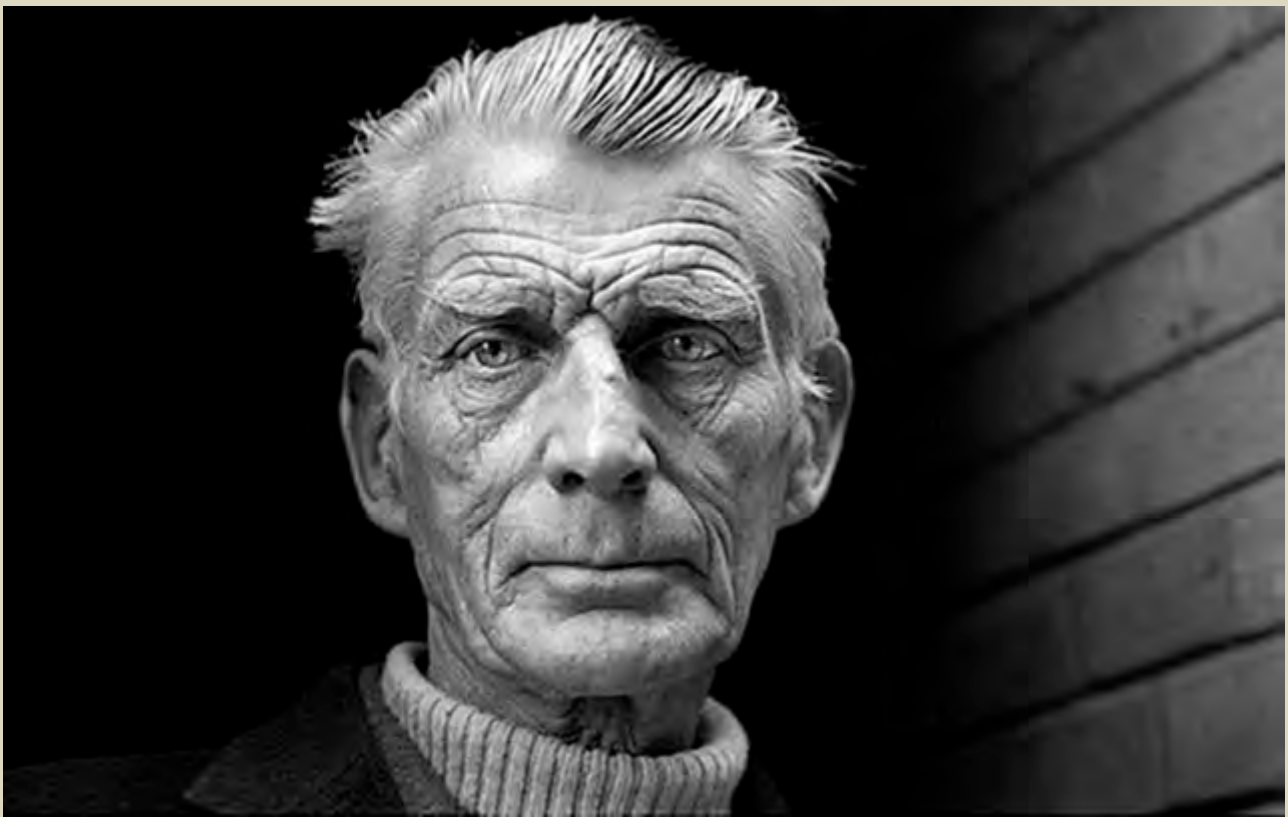
Il ne bouge pas.

L'arbre remonte et disparaît dans les cintres.

Il regarde ses mains.

RIDEAU

(1956)

Samuel Beckett acte sans parole 2

[Acte sans paroles II a été créé le 2 juillet 1964 à Aldwych Theatre,
à Londres, Freddie Jones interprétant A et Geoffrey Hinsliff B.]

Ce mime se joue au fond de la scène sur une plate-forme étroite dressée d'une coulisse à l'autre et vivement éclairée sur toute sa longueur.

Des deux personnages le premier A est lent et maladroit (gags lorsqu'il s'habille et se déshabille), le second B précis et vif. De ce fait les deux actions, quoique B ait plus à faire que A, ont à peu près la même durée.

ARGUMENT.

Par terre, côte à côte, à deux mètres de la coulisse droite (par rapport au spectateur), deux sacs, celui de A et celui de B, celui-là à droite de celui-ci, c'est-à-dire plus près de la coulisse. A côté du sac B un petit tas de vêtements (C) soigneusement rangés (veste et pantalon surmontés d'un chapeau et d'une paire de chaussures).

Entre à droite l'aiguillon, strictement horizontal. La pointe s'immobilise à trente centimètres du sac A. Un temps. La pointe recule, s'immobilise un instant, se fiche dans le sac, se retire, reprend sa place à trente centimètres du sac. Un temps. Le sac ne bouge pas. La pointe recule de nouveau, un peu plus que la première fois, s'immobilise un instant, se fiche de nouveau dans le sac, se retire, reprend sa place à trente centimètres du sac. Un temps. Le sac bouge. L'aiguillon sort.

A, vêtu d'une chemise, sort à quatre pattes du sac, s'immobilise, rêve, joint les mains, prie, rêve, se lève, rêve, sort de la poche de sa chemise une petite fiole contenant des pilules, rêve, avale une pilule, rentre la fiole, rêve, va jusqu'au petit tas de vêtements, rêve, s'habille, rêve, sort de la poche de sa veste une grosse carotte entamée, mord dedans, mâche brièvement, crache avec dégoût, rentre la carotte, rêve, ramasse les deux sacs et les porte, en titubant sous le poids, au centre de la plate-forme, les dépose, rêve, se déshabille (garde sa chemise), jette ses vêtements par terre n'importe comment, rêve, ressort la fiole, avale une autre pilule, rêve, s'agenouille, prie, rentre à quatre pattes dans le sac et s'immobilise. Le sac A est maintenant à gauche du sac B.

Un temps.

Entre l'aiguillon, monté sur un premier support à grandes roues. La pointe s'immobilise à trente centimètres du sac B. Un temps. La pointe recule, s'immobilise un instant, se fiche dans le sac, se retire, reprend sa place à trente centimètres du sac. Un temps. Le sac bouge. L'aiguillon sort.

B vêtu d'une chemise, sort à quatre pattes du sac, se lève, sort une grande montre de la poche de sa chemise, la consulte, la rentre, fait quelques mouvements de gymnastique, consulte de nouveau sa montre, sort une brosse à dents de sa poche et se brosse vigoureusement les dents, rentre la brosse, consulte sa montre, se frotte vigoureusement le cuir chevelu, sort un peigne de sa poche et se peigne, rentre le peigne, consulte sa montre, va jusqu'aux vêtements, s'habille, consulte sa montre, sort une brosse à habits de la poche

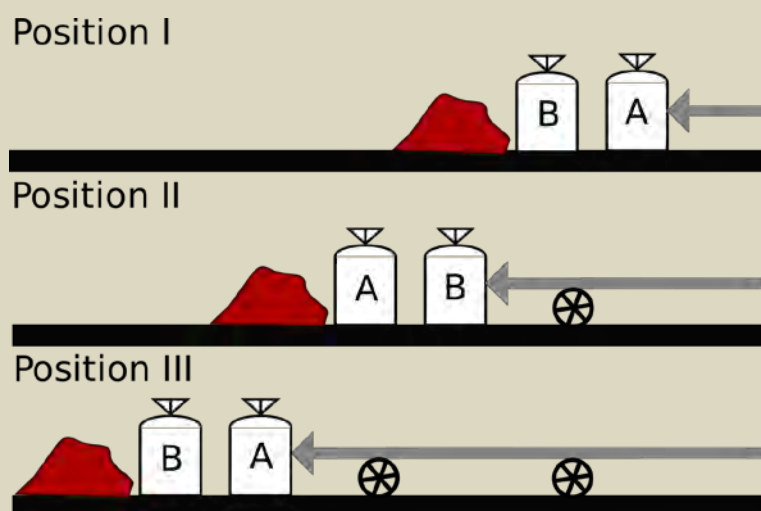
de sa veste et se brosse vigoureusement les vêtements, enlève son chapeau, se brosse vigoureusement les cheveux, remet son chapeau, rentre la brosse, consulte sa montre, sort la carotte de la poche de sa veste, mord dedans, mâche et avale avec appétit, rentre la carotte, consulte sa montre, sort de la poche de sa veste la carte du pays, la consulte, rentre la carte, consulte sa montre, sort une boussole de la poche de sa veste et la consulte, rentre la boussole, consulte sa montre, ramasse les deux sacs et les porte, en titubant sous le poids, à deux mètres de la coulisse gauche, les dépose, consulte sa montre, se déshabille (garde sa chemise), fait de ses vêtements un petit tas identique à celui du début, consulte sa montre, se frotte le cuir chevelu, se peigne, consulte sa montre, se brosse les dents, consulte et remonte sa montre, rentre à quatre pattes dans le sac et s'immobilise. Le sac B est maintenant de nouveau à gauche du sac A comme au début.

Un temps.

Entre l'aiguillon, monté sur le premier support à roues suivi à quelque distance d'un second identique. La pointe s'immobilise à trente centimètres du sac A. Un temps. La pointe recule, s'immobilise un instant, se fiche dans le sac, se retire, reprend sa place à trente centimètres du sac. Un temps. Le sac ne bouge pas. La pointe recule de nouveau, un peu plus que la première fois, s'immobilise un instant, se fiche de nouveau dans le sac, se retire, reprend sa place à trente centimètres du sac. Un temps. Le sac bouge. L'aiguillon sort.

A sort à quatre pattes du sac, s'immobilise, joint les mains, prie.

RIDEAU

AVANT-SCÈNE

(1959)

Caricature by Ali Ahangar / Iran

Samuel Beckett

Act Without Words I

A mime for one player

Written in French in 1956, with music by John Beckett, the author's cousin. First published in Paris in 1957. Translated by the author and first published in English by Grove Press, New York, in 1958. First performed at the Royal Court Theatre, London, on 3 April 1957.

Desert. Dazzling light.

The man is flung backwards on stage from right wing. He falls, gets up immediately, dusts himself, turns aside, reflects.

Whistle from right wing.

He reflects, goes out right.

Immediately flung back on stage he falls, gets up immediately, dusts himself, turns aside, reflects.

Whistle from left wing.

He reflects, goes out left.

Immediately flung back on stage he falls, gets up immediately, dusts himself, turns aside, reflects.

Whistle from left wing.

He reflects, goes towards left wing, hesitates, thinks better of it, halts, turns aside, reflects.

A little tree descends from flies, lands. It has a single bough some three yards from ground and at its summit a meagre tuft of palms casting at its foot a circle of shadow.

He continues to reflect.

Whistle from above.

He turns, sees tree, reflects, goes to it, sits down in its shadow, looks at his hands.

A pair of tailor's scissors descends from flies, comes to rest before tree, a yard from ground.

He continues to look at his hands.

Whistle from above.

He looks up, sees scissors, takes them and starts to trim his nails.

The palms close like a parasol, the shadow disappears.

He drops scissors, reflects.

A tiny carafe, to which is attached a huge label inscribed WATER, descends from flies, comes to rest some three yards from ground.

He continues to reflect.

Whistle from above.

He looks up, sees carafe, reflects, gets up, goes and stands under it, tries in vain to reach it, renounces, turns aside, reflects.

A big cube descends from flies, lands.

He continues to reflect.

Whistle from above.

He turns, sees cube, looks at it, at carafe, reflects, goes to cube, takes it up, carries it over and sets it down under carafe, tests its stability, gets upon it, tries in vain to reach carafe, renounces, gets down, carries cube back to its place, turns aside, reflects.

A second smaller cube descends from flies, lands.

He continues to reflect.

Whistle from above.

He turns, sees second cube, looks at it, at carafe, goes to second cube, takes it up, carries it over and sets it down under carafe, tests its stability, gets up on it, tries in vain to reach carafe, renounces, gets down, takes up second cube to carry it back to its place, hesitates, thinks better of it, sets it down, goes to big cube, takes it up, carries it over and puts it on small one, tests their stability, gets up on them, the cubes collapse, he falls, gets up immediately, brushes himself, reflects.

He takes up small cube, puts it on big one, tests their stability, gets up on them and is about to reach carafe when it is pulled up a little way and comes to rest beyond his reach.

He gets down, reflects, carries cubes back to their place, one by one, turns aside, reflects.

A third still smaller cube descends from flies, lands.

He continues to reflect.

Whistle from above.

He turns, sees third cube, looks at it, reflects, turns aside, reflects.

The third cube is pulled up and disappears in flies.

Beside carafe a rope descends from flies, with knots to facilitate ascent.

He continues to reflect.

Whistle from above.

He turns, sees rope, reflects, goes to it, climbs up it and is about to reach carafe when rope is let out and deposits him back on ground.

He reflects, looks around for scissors, sees them, goes and picks them up, returns to rope and starts to cut it with scissors.

The rope is pulled up, lifts him off ground, he hangs on, succeeds in cutting rope, falls back on ground, drops scissors, gets up again immediately, brushes himself, reflects.

The rope is pulled up quickly and disappears in flies.

With length of rope in his possession he makes a lasso with which he tries to lasso the carafe.

The carafe is pulled up quickly and disappears in flies.

He turns aside, reflects.

He goes with lasso in his hand to tree, looks at bough, turns and looks at cubes, looks again at bough, drops lasso, goes to cubes, takes up small one, carries it over and sets it down under bough, goes back for big one, takes it up and carries it over under bough, makes to put it on small one, hesitates, thinks better of it, sets it down, takes up small one and puts it on big one, tests their stability, turns aside and stoops to pick up lasso.

The bough folds down against trunk.

He straightens up with lasso in his hand, turns and sees what has happened.

He drops lasso, turns aside, reflects.

He carries back cubes to their place, one by one, goes back for lasso, carries it over to the cubes and lays it in a neat coil on small one.

He turns aside, reflects.

Whistle from right wing.

He reflects, goes out right.

Immediately flung back on stage he falls, gets up immediately, brushes himself, turns aside, reflects.

Whistle from left wing.

He does not move.

He looks at his hands, looks round for scissors, sees them, goes and picks them up, starts to trim his nails, stops, reflects, runs his finger along blade of scissors, goes and lays them on small cube, turns aside, opens his collar, frees his neck and fingers it.

The small cube is pulled up and disappears in flies, carrying away rope and scissors.

He turns to take scissors, sees what has happened.

He turns aside, reflects.

He goes and sits down on big cube.

The big cube is pulled from under him. He falls. The big cube is pulled up and disappears in flies.

He remains lying on his side, his face towards auditorium, staring before him.

The carafe descends from flies and comes to rest a few feet from his body.

He does not move.

Whisde from above.

He does not move.

The carafe descends further, dangles and plays about his face.

He does not move.

The carafe is pulled up and disappears in flies.

The bough returns to horizontal, the palms open, the shadow returns.

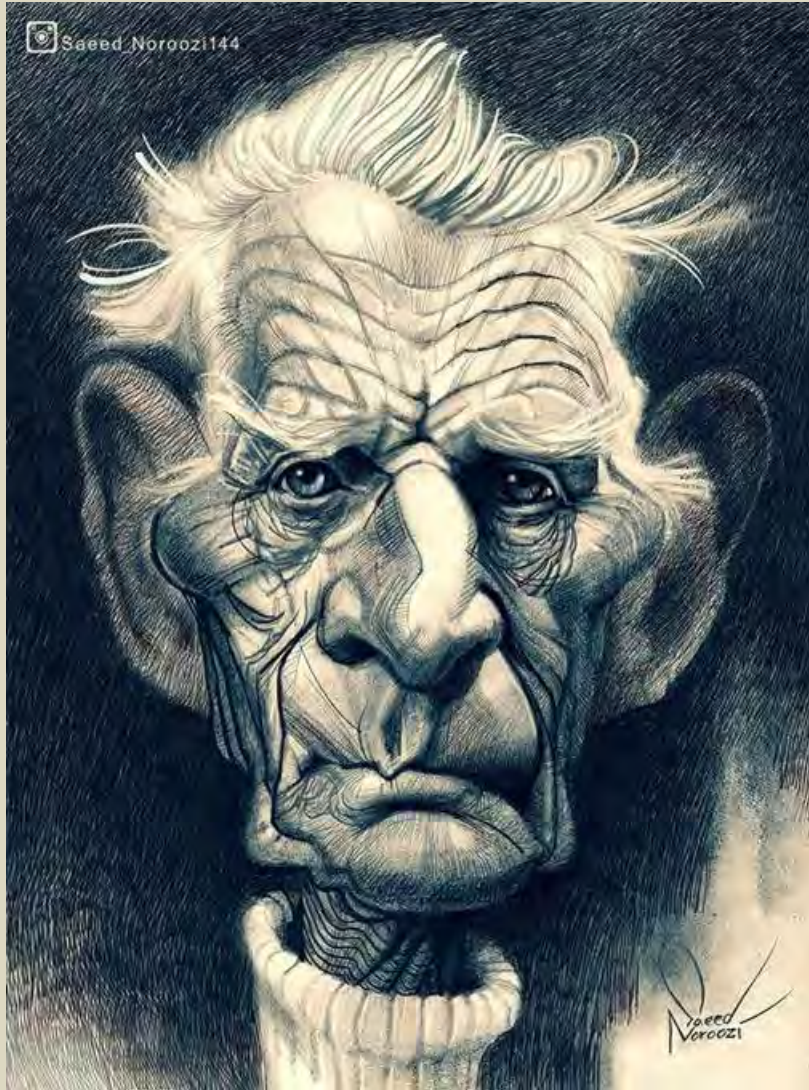
Whistle from above.

He does not move.

The tree is pulled up and disappears in flies.

He looks at his hands.

CURTAIN

Caricature by Saeed Noroozi / Iran

Samuel Beckett Act Without Words II

A mime for two players

Written, according to Beckett, at about the same time as *Act Without Words I* (1956). Translated from the French by the author and first published in *New Departures*, vol. 1 (Summer, 1959). First performed probably at the Institute of Contemporary Arts, London, on 25 January 1960.

NOTE

This mime should be played on a low and narrow platform at back of stage, violently lit in its entire length, the rest of the stage being in darkness. Frieze effect.

A is slow, awkward (gags dressing and undressing), absent. B brisk, rapid, precise. The two actions therefore, though B has more to do than A, should have approximately the same duration.

ARGUMENT

Beside each other on ground, two yards from right wing, two sacks, A's and B's, A's being to right (as seen from auditorium) of B's, i.e. nearer right wing. On ground beside sack B a little pile of clothes (C) neatly folded (coat and trousers surmounted by boots and hat).

Enter goad right, strictly horizontal. The point stops a foot short of sack A. Pause. The point draws back, pauses, darts forward into sack, withdraws, recoils to a foot short of sack. Pause. The sack does not move. The point draws back again, a little further than before, pauses, darts forward again into sack, withdraws, recoils to a foot short of sack. Pause. The sack moves. Exit goad.

A, wearing shirt, crawls out of sack, halts, broods, prays, broods, gets to his feet, broods, takes a little bottle of pills from his shirt pocket, broods, swallows a pill, puts bottle back, broods, goes to clothes, broods, puts on clothes, broods, takes a large partly-eaten carrot from coat pocket, bites off a piece, chews an instant, spits it out with disgust, puts carrot back, broods, picks up two sacks, carries them bowed and staggering half-way to left wing, sets them down, broods, takes off clothes (except shirt), lets them fall in an untidy heap, broods, takes another pill, broods, kneels, prays, crawls into sack and lies still, sack A being now to left of sack B.

Pause.

Enter goad right on wheeled support (one wheel). The point stops a foot short of sack B. Pause. The point draws back, pauses, darts forward into sack, withdraws, recoils to a foot short of sack. Pause. The sack moves. Exit goad.

B, wearing shirt, crawls out of sack, gets to his feet, takes from shirt pocket and consults a large watch, puts watch back, does exercises, consults watch, takes a tooth brush from shirt pocket and brushes teeth vigorously, puts brush back, rubs scalp vigorously, takes a comb from shirt pocket and combs hair, puts comb back, consults watch, goes to clothes, puts them on, consults watch, takes a brush from coat pocket and brushes clothes

vigorously, brushes hair vigorously, puts brush back, takes a little mirror from coat pocket and inspects appearance, puts mirror back, takes carrot from coat pocket, bites off a piece, chews and swallows with appetite, puts carrot back, consults watch, takes a map from coat pocket and consults it, puts map back, consults watch, takes a compass from coat pocket and consults it, puts compass back, consults watch, picks up two sacks and carries them bowed and staggering to two yards short of left wing, sets them down, consults watch, takes off clothes (except shirt), folds them in a neat pile, consults watch, does exercises, consults watch, rubs scalp, combs hair, brushes teeth, consults and winds watch, crawls into sack and lies still, sack B being now to left of sack A as originally.

Pause.

Enter goad right on wheeled support (two wheels). The point stops a foot short of sack A. Pause. The point draws back, pauses, darts forward into sack, withdraws, recoils to a foot short of sack. Pause. The sack does not move. The point draws back again, a little further than before, pauses, darts forward again into sack, withdraws, recoils to a foot short of sack. Pause. The sack moves. Exit goad.

A crawls out of sack, halts, broods, prays.

CURTAIN

